

Arrest

nr. 341 329 van 18 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANDERHAEGEN
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door de voogd X, op 5 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en haar advocaat E. VANDERHAEGEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 24 november 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 juni 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 8 augustus 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je beweert over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Luanda op 03/06/2008. Jouw vader, Mp., is Congolees en jouw moeder is Angolees. Je groeide op in de wijk Sapu. Toen je nog jong was, heeft jouw vader Mp. jullie verlaten, je had geen contact meer met hem. Jouw moeder trouwde met jouw stiefvader, Mu., die ook de oudere broer van jouw biologische vader is. Je gebruikte zelf de naam G.P.J., de naam die je ook bij jouw aanmelding in België vermeldde. Toen je drie jaar oud was, in jouw moeder overleden. Je bleef bij Mu. wonen. Mu. had een relatie met J.P.. Je ging naar school tot het negende leerjaar, wat gelijk staat aan het derde middelbaar.

Op 06 mei 2022 is Mu. overleden. J. kon niet voor jou zorgen, en vijf dagen na het overlijden van Mu. zette ze jou op straat. Sindsdien woonde je op straat. Je verbleef meestal rond pleintjes, zoals Plaza Dos Kwanzas. Je was ook gestopt met naar school te gaan.

In 2023 heb je een kennis, K., om hulp gevraagd. Je hebt een of twee weken bij zijn thuis verbleven, en hij vroeg in jouw naam een visum voor Polen aan. Nadat het visum geweigerd werd, heb je zijn huis weer verlaten.

Op de markt ben je Z. tegengekomen, een man die vroeger bij jouw vader werkte. Je hebt hem jouw situatie uitgelegd, hij gaf jou advies en kocht wat eten voor jou. Hij had jou ook meegenomen naar zijn huis, en een foto genomen van jou. De dag nadien zijn jullie aan de reis begonnen. Jouw oom D. had ook al geld naar Z. gestuurd toen jouw vader Mu. ziek was.

Je had een oom die in België woonde, de broer van jouw vader en stiefvader, en met zijn hulp en die van Z. ben je uiteindelijk naar België kunnen komen. Op 20/11/2024 verliet je Angola en kwam je naar België. Op 25/11/2024 diende je een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek legde je jouw geboorteakte en de overlijdensakte van Mu. neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat jij doorheen jouw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Jouw verklaringen met betrekking tot jouw (gebrek aan) connectie met jouw biologische vader zijn niet geloofwaardig.

- Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde je dat je niet weet waar jouw vader Mp. is, dat je geen contact met hem hebt (notities persoonlijk onderhoud (NPO) p. 10). Je denkt dat je voor het laatst contact met Mp. had toen je 11 jaar oud was, maar je wist ook niet waar hij op dat moment dan verbleef. Je denkt dat hij in Luanda is blijven wonen, maar je weet niet of hij daar nog steeds woont (NPO p. 11). Je zou nooit geprobeerd hebben om contact met hem te zoeken, en zelfs nooit willen contact met hem zoeken omdat hij jou achtergelaten had (NPO p. 11). Jouw oom D., waarmee je in België samenwoont, zou ook geen contact hebben met jouw biologische vader, omwille van dezelfde redenen als jou (NPO p. 11).

- **Op basis van jouw Facebookprofiel, en dat van jouw oom D., kan er echter wel vastgesteld worden dat jullie contact hebben met jouw vader Mp..** Je bevestigde dat jouw profiel op Facebook de naam N.D. Jr. is (NPO p. 16), tevens bevestigde je ook de accounts van D.K. en P.M. (NPO p. 16-17). Bij de opmaak van de beslissing was jouw profiel niet meer zichtbaar. Drie jaar geleden plaatste je een reactie op een foto van jouw vader Mp., met name twee smileys met hartjesogen en een hartje. Je werd hiernaar gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud, en je verklaarde dat je misschien met ironie reageerde, en dat het inderdaad de naam van jouw account was. Naast het feit dat het CGVS niet de ironie van de boodschap van de hartjes kan inzien, stelt het CGVS ook vast dat dit strijdig is met jouw bewering om nooit met jouw vader Mp. contact te hebben gezocht. Ook jouw oom K. en jouw vader Mp. hadden in de recente jaren nog vriendelijke, hartelijke uitwisselingen met elkaar via sociale media. In 2013 plaatste D. ook een foto van hun samen in Luanda. Wanneer je naar hun interacties gevraagd werd, kon je hier ook niet op antwoorden, en verwees je naar jouw oom (NPO p. 17). Het CGVS erkent dat er voorzichtig omgegaan moet worden met informatie op sociale media, daarom werd je hier ook naar gevraagd. Jouw antwoorden waren echter niet voldoende om jouw strijdige verklaringen te verschonen, je geeft geen waarachtige weergave van jouw familiale situatie. Aan het einde van het interview voegde je alsnog toe dat je eigenlijk wel contact had met

jouw vader, maar dat hij heel afstandelijk, afwezig was (NPO p. 24). Het is geen persoon met wie je nog altijd spreekt. Je trachtte dus bepaalde belangrijke informatie die bepalend is voor jouw situatie in jouw land van herkomst, achter te houden of alleszins anders weer te geven, wat afdoet aan de geloofwaardigheid van het geheel van jouw verklaringen.

- Uit informatie in het dossier blijkt dat je op 21/03/2023 een visum hebt aangevraagd voor Polen voor toeristische redenen, dat werd geweigerd omwille van jouw verzekering en jouw reisdoel. Bij de naam van jouw voogd/ouder staat de naam van Mp. M., waar dus uit blijkt dat hij betrokken was met jouw reisplanning, en dus nog in jouw leven aanwezig was. Je werd hierover bevestigd, waarop je enkel maar kon antwoordde dat je hier zelf niets voor hebt gedaan, en dat je het niet kan uitleggen, hoewel het vreemd is (NPO p. 23). Ook dit element wijst er op dat jouw biologische vader een belangrijkere rol in jouw leven speelt, dan dat je zelf verklaart.

Jouw verklaringen met betrekking tot jouw beweerde leven op straat, konden niet overtuigen.

- Je werd gevraagd welke stappen je hebt ondernomen om je situatie op straat te proberen verbeteren. Het CGVS erkent dat je nog jong was op dat moment, en dat het niet evident is om uit een dergelijke situatie te geraken. Vooralsnog ben je wel opgegroeid in een gemeenschap, (school, burens, sociale verenigingen, kerk, enzovoorts) en stond je in contact met mensen, mensen die je in principe zou kunnen aanspreken. Je verklaarde echter dat niemand van jouw kerk, de omgeving, de burens op de hoogte was van jouw situatie, je verklaarde dat je je schaamde om het te vertellen (NPO p. 21-22). Gezien de situatie waarin je je beweerdelijk bevond, is het niet aannemelijk dat je niet in eerste instantie je zou proberen richten naar de mensen in jouw omgeving om proberen hulp te zoeken.

- Zoals supra reeds vermeld, heb je dus een reisvisum voor Polen trachten te bekomen op 21/03/2023, bijna een jaar nadat je beweerdelijk op straat begon te leven. **Jouw verklaringen omtrent de context van dit visum zijn bezwaarlijk geloofwaardig te noemen.** Je verklaarde dat een neef of een vriend van jouw vader, K. jou probeerde te helpen, door dit te regelen (NPO p. 18). Je zou bij hem wel om hulp hebben gevraagd (NPO p. 22). Hoewel je eerder in het interview beweerde dat je met niemand meer had samengewoond nadat je oom was overleden (NPO p. 21), verklaarde je nu, strijdig hiermee, dat je toch wel een week of twee weken met K. zou hebben verbleven (NPO p. 22). Niettegenstaande je dus een oom in België had, die Mu. ook financieel steunde tijdens zijn ziekte, had je er niet aan gedacht om aan K. te vragen om D. te contacteren (NPO p. 22). In plaats daarvan, heeft K. jou dan beweerdelijk, binnen de week dat je bij hem verbleef, naar de Poolse ambassade gebracht, zonder dat jij daarbij wist wat daar eigenlijk de bedoeling van was (NPO p. 22). Je werd er op gewezen dat het toch wat vreemd is, om een jongen van straat in huis te nemen en dan meteen naar de Poolse ambassade te brengen om hem weer weg te sturen naar een onbekend land, waarop je vaagweg antwoordde dat hij jou al langer kende (NPO p. 22). Nogmaals hierover bevestigd, herhaalde je gewoon dat je hulp nodig had, en dat je je pas in België kon herinneren dat je een visumaanvraag voor Polen deed (NPO p. 23). Nadat de Poolse visumaanvraag was geweigerd, heeft K. je ook op geen enkele manier geholpen, en uiteindelijk ben je dan uit zijn huis vertrokken (NPO p. 23).

- **Wat betreft jouw bewering dat je op straat leefde, en amper kon overleven, valt deze informatie ook niet te rijmen met de informatie die je zelf op sociale media plaatst.** Tijdens het persoonlijk onderhoud heb je verklaard dat je nooit een gsm hebt gehad in Angola (NPO p. 14). Tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde je jouw Tiktokaccount op de naam van @nxxx. (NPO p. 17). Je verklaarde dat het een oud account was, van 2020 of 2021, en dat je filmde met de gsm van iemand anders (NPO p. 17). De achtergrond van de video's was altijd een soort van studentenkamer, met een bureau en een computer. Volgens jouw verklaringen het huis van een vriend van jou (NPO p. 17). Je maakte de video's omdat het een trend was, iets waarmee je geld kon verdienen (NPO p. 17). Gezien de data van de video's, in 2023, heb je die geplaatst in die periode dat je beweerdelijk op straat trachtte te overleven. Gezien je toch dan beweerdelijk toegang had tot een gsm, toegang had tot het internet, is het wel verwonderlijk dat je hier dan niet meer mee zou hebben gedaan om contact te zoeken met mensen om jou te helpen, zoals bijvoorbeeld jouw oom D., of Z.. Je verklaarde echter dat je geen contact hebt proberen leggen met D. omdat je geen gsm had (NPO p. 21). Je werd dan gewezen op het feit dat je toch Tiktok had, filmpjes plaatste, en dus ook toegang tot een gsm, en dan antwoordde je – weinig overtuigend - dat die gsm niet van jou was (NPO p. 21). **Het is niet aannemelijk dat je niet meer stappen hebt gezet om hulp te zoeken, gezien de mogelijkheden die je voorhanden had.**

Volledigheidshalve stelt het CGVS ook vast dat je verschillende verklaringen aflegde met betrekking tot bepaalde gegevens van jouw familie. De naam die je aan jouw moeder geeft, komt niet overeen met de naam die op de geboorteakte staat. Je verklaarde dat jouw moeder A.D.S.L. heette (NPO p. 10). Op de geboorteakte die je neerlegde staat echter dat jouw moeder A.F.M.L. heette. Toen je hier naar gevraagd werd, antwoordde je dat deze vraag beter aan jouw oom gesteld werden, en dat je het niet echt kan uitleggen (NPO p. 10). Echter, kan er worden vastgesteld dat je in jouw aanmelding als niet-begeleide minderjarige vreemdelinge zelf hebt verklaard dat jouw moeder A.F.M.L. heette, op dat moment had je ook de geboorteakte nog niet neergelegd, dus dit is louter op jouw verklaringen gebaseerd. **Je bent dus niet consistent in jouw verklaringen met betrekking tot de naam van jouw moeder, wat er andermaal voor zorgt dat er onduidelijkheid bestaat over jouw familiale achtergrond en situatie.**

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dus dat je geen reële blik geeft op jouw familiale en persoonlijke situatie in jouw land van herkomst in de periode voor jouw vertrek. Jouw bewering dat je

op straat leefde, en bij terugkeer het risico loopt om terug op straat te belanden, is dus niet geloofwaardig.

De documenten die je neerlegde veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Het betreft ten eerst al kopieën van documenten, waardoor ook de authenticiteit hiervan niet kan worden vastgesteld. Met jouw geboorteakte kan je enkel jouw identiteit aantonen en het feit dat je in Angola geboren bent. Met de overlijdensakte kan er enkel aangetoond worden dat iemand genaamd Mu. J. overleden is op 06/05/2022, maar dit toont nog geen connectie met jou aan, of de beweerde gevolgen die jij zou hebben ondervonden na zijn overlijden.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 30/06/2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/1, § 3 en 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook op een beoordelingsfout.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een

gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de

administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoeker niet op dienstige wijze betwist. Hij wijst in zijn verzoekschrift weliswaar op zijn minderjarigheid en het hoger belang van het kind, doch hij laat na concreet te duiden welke bijkomende steunmaatregelen in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet volgens hem nog nodig zouden zijn geweest in het licht van zijn minderjarigheid.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart dat hij na het verdwijnen van zijn biologische vader en het overlijden van zijn moeder en zijn stiefvader op straat belandde. Met behulp van een oom en een vriend van zijn stiefvader kon verzoeker in 2024 naar België komen. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de wijze waarop verzoeker met zijn biologische vader contact had/heeft; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering na het overlijden van zijn stiefvader op straat te zijn beland; (iii) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de naam van zijn moeder; en (iv) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen.

De Raad is van oordeel, gelet op de uiteenzetting in het verzoekschrift en verzoekers verklaringen ter terechtzitting, dat aangenomen kan worden dat verzoeker, mede gezien zijn jonge leeftijd en het verlies van zijn moeder op driejarige leeftijd, drie “vaderfiguren” in zijn jonge leven heeft gekend, die allen broers zijn van elkaar en dat er tussen hen spanningen zijn, waarvan verzoeker omwille van zijn jeugdige leeftijd niet steeds op de hoogte was. Verzoeker erkent in zijn verzoekschrift dat hij wel degelijk nog contact heeft gehad met zijn biologische vader, doch er kan worden aangenomen dat dit contact moeilijk verloopt aangezien hij door deze man aan zijn lot werd overgelaten. Eveneens kan, gelet op de voorgelegde overlijdensakte (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), worden aangenomen dat verzoekers stiefvader overleed in 2022. Er wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op een aantal elementen die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van verzoekers bewering dat hij nadien op straat leefde (zie *supra*), doch er kan minstens worden aangenomen dat verzoeker op dat moment door een moeilijke periode ging. De Raad kan evenwel in deze stand van zaken niet vaststellen wat verzoekers precieze levensomstandigheden waren voorafgaand aan zijn vertrek uit Angola. Onder meer gelet op verzoekers jeugdige leeftijd en de in het verzoekschrift opgenomen landeninformatie met betrekking tot weeskinderen in Angola, acht de Raad het van doorslaggevend belang om een volledig en waarheidsgetrouw beeld te hebben van de mogelijkheden die verzoeker heeft om ingeval van terugkeer naar Angola op een netwerk terug te vallen. Te dezen wijst de Raad erop dat op verzoeker, die toegeeft dat hij in het verleden niet steeds de waarheid heeft verteld, een medewerkingsplicht rust (zie *supra*) en dat het dan ook in de eerste plaats aan hem is om een volledig en waarheidsgetrouw beeld te geven van zijn vroegere en actuele familiale en levensomstandigheden. Verzoeker woont intussen al enige tijd bij zijn oom in België en heeft aldus de kans om zich over de familiale situatie van zijn biologische vader en diens broers te informeren. In het licht van het voorgaande, dringt zich bovendien de vraag op in hoeverre verzoekers oom in België – die de Congolese nationaliteit bezit – verzoeker ingeval van terugkeer naar Angola zou kunnen bijstaan, bijvoorbeeld op financieel vlak. In zoverre zou komen vast te staan dat verzoeker in Angola geen netwerk (meer) heeft waarop hij ingeval van terugkeer zou kunnen terugvallen, dringt zich tevens de vraag op in hoeverre een jongeman in deze omstandigheden in Angola moeilijkheden zou kunnen ondervinden die van een dermate ernstige aard zijn dat zij tot internationale bescherming aanleiding zouden kunnen geven. Heden ontbreekt het de Raad evenwel aan actuele landeninformatie hierover. De in het verzoekschrift opgenomen rapporten hebben immers betrekking op de situatie van weeskinderen en hebben aldus, hoewel zij een bepaald beeld schetsen van de situatie van alleenstaande jongeren in Angola, geen betrekking op dezelfde situatie als verzoeker, die als jongvolwassene naar Angola zou terugkeren en nog steeds, weze het een moeilijk, contact heeft met zijn biologische vader. Het komt te dezen aan beide partijen toe om hierover klaarheid te scheppen, gelet op de voormelde samenwerkingsplicht (zie *supra*).

7.3. Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoeker niet tot een besluitvorming komen inzake de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7.4. Aangezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 augustus 2025, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER